

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Рок VII.

Нови Сад, петак 3. Октобра 1930.

Ч. 36 (291)

Шветло з Назарету.

За фамелији шицких народох и шицких временох поставел сам Бог јак приклад св. фамелију з Назарету. Вона ма швициц и у иешкайтих модерних часох.

Фамелија з Назарету и нашо модернији фамелији! Јака страшна вељка процивносц жеди идеалом јак треба да буде и тим ћо панисце ест. Назарет и хижи наших лепших фамелија. Мария и модерна жена, Осије и нашо оцове. Исус и цашо дасци.

У Назарету пановал Бог па прето шицко було полно благослова и щесца гоч и у бидней, худобней тесарске хижочки. А у наших хижих, у котрих полно драгоценога покутјанства, драгей судзини, гадвабних шматох, високих и грубих пирнагох, шицкого ест, лом нет благослова и щесца бо нет Бога ант крижа Христовога.

У Назарету кральовала вељка и свата любов несебичносци и жерти. Нікто не жив лем за себе. Свата єдносц једнаких жадња, думох и чувствованьох шицких топти три шерида зединовала звязу совершеней и тиравац симпатиј. А ми зме вигнали зос наших домох шицко до бивам могло души зединиц: виру, идеали, и дзеци. Зохабели аме несебичносц заедничкога газдована, тілесней любови. Себичносц, котра провадаи до досади, неверносци и захабеня у чекких часох искушенијох и жертивох.

У Назарету робота була свјетина, вешеле писња, служба Богу. У наших фамелија шицки су провадаиц роскош, уживац. Шицки ше су корисци а нікто не срећа терхи и жерти.

У Назарету Бог слухал людох, бо у их видел волно Оца свога небеснога, а люде Богу розказовали у духу страхочитаня и любови. При нас ант нет послушносци при младших ант отвичателносци при старших. Нестало авторитета, такта, благосци и любови тога первого закона у воспитаню.

У Назарету вшади пахла чеснота и чистота. А ми често зос фамелији зробили средище погубеносци и шицкого ћо недобре.

Вигнали зме зос наших фамелија Бога па зме зос вих зробили пустош и розвалини. А пустош фамелији то и пустош друштва людскога. Препасц фамелијнога жије вита то препасц и явного морала. Попуштоване у фамелијним жилоде то попуштоване сваох целога людскога организма. Кед хори фамелији хори шицки. И нікто не може повесц, же велје фамелији во ворни отровени и чекко хори.

Фамелији треба дајлем личиц. Еден једини на то лик: назад гу Богу, назад гу идеалом Назарета, назад гу шветлу з Назарета, гу шерицу Исуса и Марије. Заш треба вериц и у першим шоро душу любиц. Заш робиц и жертвовац, заш почитовац најсвјетейши Божи закони и најглбши тајни живота.

Пременка у влади. Министер Др. Коронец придал Јого Вел. Кральови оставку зос здравствених причинох, же би ше могол личиц, бо је хори. На Јого

место именованы бан дравској баптизми Д. Серпец.

Медајнародна вистава у Н. Саду. Вељка и интересантна вистава индустријских производенијох прилагуб вељко швета до Н. Саду. Виставени најновији винаходи у газдовским машинама, автомобилох и т. д. На вистави може видети и народне ручне роботи зос шицких крајох нашеј држави. Руски тартовец Штефан Нјради зос Рускога Керестура виложед крајиш виробени руски фиточи и иниши народни облечива. Кајди хто придае опатриц застанови ше и пријатра ше зос радосцу на нашим домашим виробима. Вистава буде тиравац до 7-го октобра.

Министер Прека обиходзел тих дњи социјалистичким институцији у Дунавскеј баптизми. Вон бул у Н. Саду, Бечкереску и Суботици.

Фабриковане паприки. У Суботици полиција открила једну организацију, котра фабриковала недобру папригу. Вони илели чутки и минали их зос червену фарбу и зос олбом та предавали людом за драги пенож.

Цена хмелијо ше помали дзвига. Так најлепши квалитет ше плаци по 10 дин., а најподлажи по 6. Поперечна цена виходзи на 8 до 9 дин.

Југослав. машини за Румунију. Румунска вла-

да виписала конкурс за 1500 шицких машинама. Ђедна наша фабрика з Осеку була најтуњиша и могла конкурирац ческим и мадјарским фабрикама. За нас то значи барз вељко бо так зме указали, же наша индустрија барз напредује.

Војиски маневри. Мали војиски маневри одбуду ће од 1—8. октобра па восточней часци Фрушкеј гори. На маневрох вежнују учасци крилатини и дунайски војни лади першиј армиј.

Падаје цени шицкињом. Цени тлустих цикињиох више баржей падају. Уж не давају ант 10 дин. по кгр. Так сами газдове забивају шицки и предавају месо.

Владени толоваје. Недавно украдли непојнати толоваје при Дарувару од вељкеј фирми „Кроација“ касу зос 300.000 дин. готових пенјкох. Медитим у Вировитици полиција видела цигане где ше вожа на Красним автомобилу и як ше госца у карчми. Препатрели их и нашли при сдини циганки 52.000 дин. Цигане припознали, же вони украдли касу и иенеж подделели медаи собу. Ђедна часц толовајох скекла до Загребу але их и там полапали.

Преквилто древо. У загради једнога газди у Сараеву на младај яблони указали ше квитки. Народ приходи да ше припрати тому чуду природи.

НИК. НАДЬ, учитељ.

Поучавање у школи и народу.

6. Учительство науки.

Јак јакде званје треба мају свою научну способност, тим већеј јужнији је мају једи учител, воспитател, котри сце, да дзеџ-

ко ћо го ма пред собу, отхова да буде праји чланск ... карактер. Учитељска робота не сада у званје јужних рукох, але гу роботи разума — думи и чистај симбија. Вељка то ствар — ховац мале дјецко. Вељка и отинчательности пред Богом и народом. Зато хто ће буц учител тог мушки бара и барз до-

бре учил и вельо того читал. Учителюто полье на котром сде робиц барз вельке, бо ѿ не главне буд лам жедж штирн мурмак, але жешкайши часи волюго, да дейстуе по за школу, у народу. И цо веци су юному и зос нім робиц, учил го и прошашовав. И у тим вибачиц дово душу. И кед то едеш учител створел у своим вадале, веци шлободко може повеси: „Я свою работу звершил и выполнюш”.

Особено жешка иньшак обставин, як цо були скорей. Шицки жаме цо нам волна дала, бо ѿ дарунки управо стражни, ише тиче народного отхована. Тота погубености прекохан и треба вельо и вельо роки док ѿ волна викорені зос людской души. Трафлю ише таки ствари недорослих, же и сам шаєт у страху. Зато дніжні часи захтеваю од учителюх вельо неким наукам, да можу цо баржай робиц культурно и національно у народу. Кед ми то не мали, наї маю нашо потомки, цо приду за наїм, бо слідущи исколачя муша безусловно буд лавши од нас. Ми мали досці нацесца, па зато их наї вони не мажо.

в. Учител — отхователь.

На тим, що мало веци затримам, бо ми и главна дума и циль, да учителя претставим як роботніка велькій ствари, вицівралей велі и чистей душа гу своїму народу. Цо мал, шицко дал за свой народ, а не бал ѿ своїх живот жертвован за ѿного. Шицко цо ма Його народ доброго, заштино с, же то плюл Його школи и роботи у народу. Ту ише видиц по може едеш учител зробиц за народ, кед го добро упущув и добре хова дніці. Але ту треба и жертвни. Тих дніох читал сом відгук ініціку ци живиц два учительки. Една ише волала Соня — генералова трофовска днівка и к тому едніца. Попла до Сибіру за учительку и кед першікрав ступела пред дзвіри своїх школи, подумала на тити слова: „жертвіва с однієм добрій, а кед ѿ по будзені мочи жертвован, врагам ише откаль

сом и пришга”. Але ѿ вона не вразила гоч край буд наїбіднейши у рускій тей велькій жени. Кед обачела тити дзеци — замасцем, напоумиваласи и ростаргани, але тедык вона видзела, яка будзе ся робота чекка. Дораз иш поумиваласи и шицких почесаша и сама себе не верела ѿ од іх аробела. А ішрод — цо вони ѿ чо? Вони же забеговал, да видзя туту жену по прелородзеяла наяд. И старших поучовала. Добры поради давала и хорых лична. Од плаци цікірно то не могла зробиц, але ѿ послалі ей родігелю же би ѿ по ліспіе було. Шицко цо робиц писала. Другого року дастала за школу єдного хлавца, котры буд наїбіднейши и шицки на ѿного краіво пітрея. Зато го вона наїбіарожей любела и донатрала. Була и ту тому хера. Кажды днінь писала цо дожила того днія. Свой піссані завершила зос словами, цо их подумала, кед пришла першікрав пред школски дзвіри. Кед умсрала, поволала жену, цо чисцела школу и дала ѿ свою слику и писала як спомені гоч незналі читад.

По ѿ шицки пришла друга учителька, котра ніжала туту думу ях до Соні. И віле превирно ише выражовала о своїй претпастниці. То не могла слухац жена цо школу чисцела. И гуторела ѿ, же лам да видзя ѿ вона написала, або лам ѿ слику, та би иньшак о ѿной бесгодовиці и думаза. И Наташка, (так було меню імені учительки) кед обачела папери повязані до газетній пантзікі и отворела перши лісток увидзела тити слова: „Лам тито ци вредан за живот, кельо ши ѿ могол за народ жертвован”. А кед обачела слику па веци пісані, увидзела, як вона бара даліко од неё, як да су два швіста. Попадла учител днівніх и трудзела ѿ, же да ѿ ровна по їм, але не могла.

И баш у тот пар ѿ пришла одна жена, да ѿ порадзі за ѿного да ѿ ёй дзівка сда (учителка веци себе подумала: „Чи и то моја робота). И вона ѿ порадзела як анала. Жизні ѿ буд збора да до-

садни, бо ѿ мала поволана, да будзе учителька — отхователька свога народу. Вона ѿ мала, ужкоток и на думала на главны циль ѿ роботы, же мушк робиц и ва народ и у школы. И Наташа ѿ могла вітрымац и пошла на Сонін гроб (народ ѿ направіл красную кріхту яос жеманым кріхком) и там ѿ забыла. Пред свою шицки вітварела тити слова: „Соньо! ты умерла прето, же ти ѿ народу жертвованая, а я ето умерам, бо му ѿ ѿ не можем жертвован”. Наш поет д-р Габор Костельник у свой: Ефтанові Дзівікі пише: „Бог треба жертвік”, а я гварим, же и за народ треба жертвы, за Його культурне, працьтвіе и національне подавігованіе.

Красне то буд отховательом. Велькі одвіт чека учителя, хоты да і ту тому хера. Кажды днінь писала цо дожила того днія. Свой піссані завершила зос словами, цо их подумала, кед пришла першікрав пред школски дзвіри. Кед умсрала, поволала жену, цо чисцела школу и дала ѿ свою слику и писала як спомені гоч незналі читад.

и кед одросли роба зоштукам іншага. Ішідзе ѿ дас веда, або даскельо же пойду другоі драгоі, аль будзім поцешені, же народ и дух Його учителя у главним остава.

Чловек жада на пр. одховац едину замічану дзвіну овоц, да будзе праца и да му да плюди. Вони мушк ту уложиц труду и муки и Бог ала чи од іх будзе дадо. Вони садан, орсауе, каламкі, або лунич і лам о ѿной дума и стара ѿ. А як ти яос чловеком — разумным бітгіном — створом, котры на разум и слабодну волю? Зос їм я иніпака робота и вельо чешжа, бо ту и шерцо и душа. На овоц віліва вігор, днідж, півнік и т. д. На отховава чловека заш ма вінік вельо того по ѿ не може дораз обагац. Отховава веци нама тельо моци, да нараз удеці себе драгу за шицко, и да механічески роби, але мушк вельо думак и выберац котру драгу, котры способ мушк выбрац да успіх будзі сигурні и да може ѿ ішечі од своїй душі дадац тому жалому ѿ му піверенік.

(Ішік будзе.)

Сценаю з Немецкай: Велькі банкі, котры маю уложені пенеж у Немецкай вібераю тут пенеж вонка, бо остатні віберанки указали, же Немецка барз не амірене жем и же идае до небязвоній будучносци.

Мадяре и Турци: Председатель Мадярской влади гроф Бетлен у октобру місяцу пойдае до Ангри. Цо будзе там робиц незна ѿ. До тераз глядал помоци у Енглезах и Французох а тэрэз ѿ обращел гу свой кревней родзинки.

Жителі Индії при Папі. Жителі у Индії даєля ѿ на З класи. Перша су погански священници и их родзіна, друга войско и родзіна а третца су тарговци. Шицок други народ вола ѿ „парія“, то худоба и без юякіх правах ягод раби. У мену тих 90 мільйоні пайбіднейших пришла депутация до сл. Оца Папі, же би го замодгела ца им пошиле місіонарох, котры би паучовали праву віру и учели рационально обрабяц жем. Требало бы голсі 50

тоту кошарку! Тото ѿ ѿнка находзи то наша власносці”.

„А чи тити нацю това-риши з наїм ведло не дзеліх их єдаене? Роб цо сцеши — лам я ци гуторим же я з тобу небудзім есц, кед пасцеш да тито ѿ ма-ме дзеліме: а нашими това-ришінамі”.

„Ето апо, дзвель ти ме-дзи нами!” повед Міхал.

„Так мой Міхале, то сам од тебе и чекал”, од-пове оцец и обладел сво-його сина. „Поме фрішко явиц нашу радосні вісты. Вони кед учую достаню ве-цей волі за дальшу робо-ту. Но поведа ми як ши дошол до кошарки и од-кого ши ѿ достал?”

Міхал віпраповедал о-цові, як достал кошарку.

„Бог наї благослови и наградзіши Юлу!” повед оцец. „А тэраз фрішко гу товаришом!”

„Ставайце приятель”, по-вед Мірков кед гу їм при-шол, — „ище зме не стра-цена! Попатъце тадаи! Ту жаме єдвяня и піца за ца-ли єден даені!”

Людзі с початку пасце-ли вериц, але кед Мірков давигол горе кошарку шиц-ки акричали од велькай ра-досци.

„Лам будзе мирни, мойо людзе”, повед Мірков. „Ми можеме тит од Бога Небеснаго велькі дарунок ро-дзеліц на єднакі часцы, лам будзе куцік мирня”.

Мірков тот дарунок зос пайвекшу праведносці ро-дзеліц на длацет єднакіх часцох, а кажду часці на два, да будзе дадо и за ютрашні даені.

Людзі були потполю вадовольни. У души кажды благодарил Г. Богу на у-даеленому дарунку, котры шицки фрішко поедли.

„Мойо приятель, ище

по Ф. Хофману.

Под жему.

(Преклама).

Док вігварял остатні слова, за себе, осетел же ѿ тошкі цотхнул Його плеця. Обрацеліши и увидзел свойсіго сина, котры го по-валіл да пойдае за їм. Син відваліл оца до єдного цем-ного кута. Ту станул и по-вед оцові:

„Не сумнівай ѿ апо, голем нас двою зме не зошицким страцени. Попатъ ѿ ту мам!”

Син указал оцові кошарку з єдлом, котру му дала стара ніна Юла. Оцец за-кричал од превелькай радосці, кед увидзел фляшувіна,

езри священікох, да би ше могло дацо започац медзі тым множеством непросвіщеного шкета.

Звалела ше турні. При будованію велькай радыёвой станицы и Гайдельбергу звалела ше 30 метери висока турня. На месце осталі 3 роботніца мертві.

Експлозія пушкового праку дагодзела ше у амерыцким аэропу Дінонт. Експлозія ше чула на да-леко и зробела велькі чко-ди. Домі на сколо тей фа-бріки звалела ше и у ру-шеваніах настрадали 125 фамелій.

Нові жирдла вітрин-ону найдавені при австрій-скім жосточку Цистерсдорф у 728 метера глубини. Дружтво „Данубія“ уж започац зос роботамі над черпаньем вітрину.

Драги поштово мар-кі. Недакно були у Фін-ляндії надруковані поштово марки зос написом „Цепе-

я виславски,

Метода гладованя.

Можебуд же еце уж и чули, а даедши и пробовали тулу методу. Я бы ше не усдзял апі спомніц кед би то п'яло од хасну, и кед бим то сам ис пробовал. Я ще уверсл. Пробуйце ше и ви уверці! З другей страни може ше писац зато, же с интересантис.

Гладовані. Дахто, але не дахто, бо и я сам, кед сам читал, думал сам: „Но, то наисце глупосц гладовац“. Да почнем од початку.

ше цошка находзи у ко-шарки, цо нас може окри-пиц, а то фляша з віном, од котрого половік подзе-ліме да ше можеме и ок-рипиц“. Сілна радосц на-стала по Мірковых словах. Вон вжал ёдну правіцу лам-пу, добре ю очисцел и кан-дому до іней насицал мало-віна. Правда кажды достал лем мало, но кажды бул задовольни и то им дало веци сили и моці. Шицки полапали одруцени мотики и лопати и начали з нову надію роботу.

Робота им добре напредо-вала. Нараз ше чул моцни глас Міркова: „Стальце!“

Шицки з чудованьем о-хабели роботу.

„Добры и всемогущи Божі! Людае, вы ніч не чу-еце?“ гуторел Мірков тресцім гласом. „Слухайце! Над нашым главами чуем бешеду. То нашо спасите-ле, слава Господу!“

ли“ 1830. р. Полеже обачели, кже рок хібно виліпісані то марки добра раза погадли з промету. Любителі пошто-вих маркох купую за драгі цені юкі туті хібни марки.

Жени у парламенту. При остатніх немецких ви-беранкох вибралі 39 жени як пародні посланікі до парламенту.

Хто дава хлеб Евро-пи. Пред войну давала Европи хлеб главно Русія. Куповало ше з Русі 315 мил. пуди. Тераз потребує Европа веци за 100 мил. пуди хлеба веци як пред войну а інші держави поза Европу потребую 90 міль-оні. Шицкого даклем 675 мил. пуди. На место Русії по войни ступела Америка. Так Канада дава 450 мил. пуди, Амерыкі державі 144, Аргентіна 128 и Австралия 83. А то значи, кже туті штири держави даваю за 130 мільонів пуди веци хлеба як треба.

гладованя“. Сама Лікарска Комора у Београду го кон-тролірала у ліченю. При ёдлій прилиki, кед вон за-хтевал аос шпиталю: З-ох хорих на вреду (чиру) у жа-лудку, З-ох од вифкземії плюцох, З-ох од прешіреня аорти и З-ох хтори найчеше хори од живчаней парадіази, хторих дохторе преглашали за не вілічивих, да доказке, кже наисце метода гладованя лічи, вони го дали приста-тиц чи ма добри розум! Вон при тому твердзел, кже хороому уж за перших 10 дні будзе лепше. Вон наисце хорих преглашених од дохтора у шпиталю за неві-лічивих, вілічел! Вред (чи) у жалудку З тижні, вифк-земія плюцох 5, а преші-рене аорти за 6 тижні були вілічени методом гладово-вия. Но да прейдзем на саму ствар. Я сам пробовал. Па-трал сом других, младых и старых, па сом ше уверел. То може кажды пробовац голем перши стадій о хто-рам будзе познейше бенеда.

Перші да ствар розуміме, треба и увод. Треба дацо воопще спомніц.

Привремени ёдла (месни и масни) охабию велько шко-дліви остатки у человечим організму, хтори вон не може преробиц до краю и вируциц вонка. Ясни примир нам може послужіц машина. Чом чисца машину? Чом тот гарніруючий вонка! Зато да не смета и да не спре-чава роботу. А ю человечи органыам роби? У тым исто навідлівим путом гори ёдло ше преробиц док на концу не остане тот гар, хтори

чловечи органыам вируциц вонка! Але чловек ма тек волаві резервны станицы, хтори при бядсю упіваю масц и чуваю тулу масц за потребу, у случаю кед би чловек не мал прыре-мено храну. Па як ю ше іпак губи у времену и сама конзерва, так тым више же губи и тула масц у резерв-ных станицах. Дахто то значи кже треба пременки. Газдиня навари за жиму па пр. парадичи. Случайнно навари велько, но шинко ёдно их добрэ запечатуе да ше не погубя. Але их шинки не потрошала. Уж (пришли) узрели новы парадичи. Чи вона охаби стари готови уварені парадичи за другу жиму? Чи туті висніе, а други навари? Да! Вона туті стари висніле, а фришки навари. Так исто би требал и органыам висипац туті стари масци у резервных станицах, а набрац нови. А то ше и роби! Даадны ані не знаю кеди и чом. А баш же то роби кажды рок! Познейше будзе чуц же кеди. Дахто чим почніме гладовац, теди ше почнімо трошиц туті резервны ста-ница. Надалі кед ше туті лепши часци потрошеля, почнімо ше трошиц горши. Теди приду на шор гар, остатки у человечим орга-нізму. Дахто би повед яки остатки? То воопще ист! Але есть! Пробуйце лем 3—4—6 дні ніч не ёсці лем воду у случаю жадаця мож піц, па осетице же язик постаце жесті, а на язвіку ше будзе зберац як восок и чловека будзе сілці да

Людзе наисце учуди бе-шеду. Нараз у цалім меству учул ше громкі крик ра-досніх роботнікох. Шицки поклекали и з молітву за-благодарели Господу за вельке добродійство.

Од того часу були уж спашечі. Але іпак ше залі прилапели роботи да ше цо скорей спаша.

Гоч як фришко робели іпак іще івали даень преш-шол и аж рано даира була прекопана. Од горе ше чул глас сотника:

„Людзе, чи іще жицце?“

„Шицки, слава Господу“, одповед Мірков.

З вонкашнісці учулі ше гласи велькай радосці. Мало по тым чул ше ваш сотников глас:

„Меркуйце людзе, ми вам по панівашу спущиме ма-ло меса, хлеба и віна, да ше окріпце, а ми дотля прешіриме дзіру да може-ме вам спущиц драбілу“.

„Тисячи раз вам дзеку-біе пан сотник, одповед Мірков. „Бдаене нам по-требне бо зме шицки ві-ладністи!“

„Меркуйце, тераз вам ёдла спущиме!“ За кратки час веци кошарки вишли на штрангу на велькую ра-досц нещесніх роботнікох. Мірков гласно клечучи з другима роботнікамі вимод-лел молітву и заблагода-рел Богу за велькі Його добродійства.

Горе ше фришко робело. О ёдну годзіну чул ше глас сотников:

Людзе, поставайце ту-краю, кже би ніхто не бул ранети, бо ше велька громада жемі одорве и спадне нука“. Людзе послухали и Мірков одповед же шицко у шоре. Нараз ше велька громада жемі звалела. Кед ше пречисцел велькі прах з велькую радосцю: людзе обачели шветло слунка. По-

тим спущел ше по драби-ни сотник з уряднікамі же би поздравкал нещесніх и вредных людзох.

„Слава Господу, кже вас видаем шицках живих и здравих! Шицки вашю лю-би оцюе, мацері, жени, ішестри, браца, дзеци и родзяни посылаю вам най-кращи прывіты!“

„Здрави будце пане сот-ник, а вам пан Господ за-вашо добре діло заплати на тым и на другим швеце!“ — одповед Мірков.

„Досц, досц, добри чло-вече“, одповед сотник, „ми лем звершели свою дуж-посц. Благодарим Господу, кже зме почали одконовац на правим месце. Думали, кже ше ту нахоціце, але зме не були бязовни. Ище раз слава Створителью, кже нам помогол да вас спа-шице. А тераа, Мірков, чими можеце повесц як пришло до нещесца?“

то виплювнис. То су тоти остатки. Интересантно је да се за време гладсвания организам вирудује тоти пепли (остатка) баш преко језик.

(Далей бузе).

ПОУКА

Два приклади за земљедиља.

Еден пан вишол на чистину на иольо. Красни, цепли летни дасъ. Витор угинал житом на далеко и широко. Газда стал при житу и приступил ше на ньго. Пан му поздравил: Дай Боже! Але одвите не достал дорав. Думал сабе: тот човек або глухи або гробијан. Аж о даяки час обрацел ше и замурчал: Дай Боже!

Пан буд бешедијви чловек и аапочал з газду бешеду: „Красну хвилю маце нешкада“. Газда па то: „Так ест.“ Пан знову: „Крајне је жито зродило.“ Газда заш: „Так ест.“ Пан далей: „Бог вас тога року добре благословел.“ Ту наша газда гнівацо скричал: „Легко було пану Богу благословиц, кед я жем двараз погноел.“ Положел косу на плесо, обрацел је и пошол.

Тот газда бул наисце гробијан не лем гу тому панови але и гу самому Г. Богу. Може газда и трираз гноји,

шац најлепше зарно, кед Бог не благослови даремна робота. Но хто розкаже тому великому слунку, же би огривало жем и гу животу приведло заште зарно. Хто розкаже хмаром, же би орошили целим диждјом жем?

Цалком ишак поступел тот побожни, усиловни газда, котри кед својо польо на Яр ушорел, знял калап с глави, клекнул на своје жеји, зложел руки, подавигол очи, шерци и душу гу небу и так ше помодел: „О Боже мой предобри! Я уж својо зробел, модлім це, гроб тераз и Ти Твой! газдуй далей на моји жеји.“ А добри Бог дал цепли диждј, јраслу хвилу, чувал од мраку, от бурј, ляду и дал велики урожай. А значе прецо? Не прето, же газда гноји, орал, шал, але прето бо руки Јого були при роботи а шерци и душа при Богови. З Богом починал, з Богом и кончел.

Кого будземе с тих двох наслідовца?

ВШЕЛІЯЧИНА

Зжал меди умре. У Австрії умрал 61 рочни машинист Трунк, котри предвидел свою смрт иже мешаји скорей. На 1 јула одказал квартел, свог мастика поројдавал приятельјом а себе захабел лем посцел. рано пошол и купел трунку и шицко је потребне гу погребу. По полу值得一ну је похорел а годину познейше бул мртви.

Жедол чловечи мозак. У једном шпиталу у Конгу професор Корлен пречувал душевни хороти. Кед једен човек умрал винјал му Корлен мозог и понеке измал кеди го прелатриц у шпитале зајаковал го и дал слугови, же би го однес до Јого дома. Жена дохторова думајуци, же је човек послал даяки мозог да је упече, припремала и упекла

го на полу值得一ну. Едзен им бара смаковало. Кед веџио полу值得一ну питал је дохтор жени за тот мозог цо го послал, достал одвит, же уж улечени и потрошени. Дохтор писцел њић повеси, але кед жена питала же би си веџија раз послал таки мозог на упечење, гварел дохтор: У дутјану дае је достал тот мозог таких веџија не предавају.

Робота наслак. Француски новини пишу о једног дневнику на име Гонтар, котра је шмес теди кеди би требало да плаче, а плаче теди кеди би је требало шмехац. Так на хованју своје мајери на гробу так ше розшмехяла, же и сами люде је процивели. Вона не може присец да веселога друштва бо там џе розплаче.

Злато у морю. Шес-

дийски винаходитељ С. Артенијос вираховал, же у моријох може је находац 8 милијарди тони злата. Од тога часа предложили индустрије европских држава дес 30 пројекти јак би је злато могло достац а морске воде, але је ука-

зало, же би трошки були већи јак вредносц самог злата.

Мидло зос дзецох.

У большевицкјеј Русије пришло уж до тога, же предавају мртви даји фабрикантом, котри неје варја мидло з њих целе.

ШВЕТОЧНИ ОТПОЧИВОК

Недзеля XVII.

Еванг. од Мафтея, гл. XV., зач. 62.

„Ніст добро отяти хліб чадам и повреци псом“

Необично нам слушац од нашого преблагого Спасијела таки оштри слова гу жени поганки — Кананейки. Гоч су оштри, але су сияти и праведни, бо вихода з устах праведнога Бога II. особи Пресв. Тројци, Силаса Божаго, Откупитеља рода чловеческаго. З имена каре Иисус поганство, котре је у себе страшили грихи, бо одбери славу живога Бога на славу створења; и указује свою праведносц любови, котра започинада з пайблішшима, а јага је безк遁ечно гу каждад душни родзенец на тот швет, як нам Иисус и доказаја зос историју своје Церкви, котру роширил и пренесол на цали швет. Г. Бог дакле праведни.

Найјаснѣјше нам показује праведносц Божју мука Христова. Иисус обляти кирваним знамом модл је својомаји Отцу Небесному: „Отче, аще возможно, да мимоидет чаша сия од мене“, а добри Отец и бески пуша, да Јого Силе страда и погиба; за певно, не задармо, але пре причину, — пре праведносц Божју —, јо

захвата кару за грихи. Праведносц Божја не допуште, же би грих остал не локајани. Вон је мушки карац, а Христос прија ју на себе, па сто, мушки церпиц.

О, красна и страшна праведносц Божја! Син Божји бере на себе кару, лем да ми — Јого любимци — ис предаднеме. А прецо Г. Бог не отпушил и пребачаја кару, штаме је у чуду? Прето, же по при любови Божјей стог и Јого праведносц, котра захтева, да је зло каре, а добро наградаје. Историја рода чловеческога полна приклада, праведносци Божји. Но, ишак Бог не наградаје када добре уж на тим шаје, и не каре када зло, але вохабел то на будущијосц. По воскресењу мртвих вправна Бог ћицка!

Бара је цаклем спретајао бидни людве, котри је у својим живоје не обазију на праведносц Божју, ик да Богу шицко једно чи роба зле, чи — добре! Бог праведни.

Истила је вири нашај, же Г. Бог беконечно милосердни, по Јого милосердје је потполно здрава з праведносцју о чим будземе другијаја толковац.

О. М. Мудри.

Нашо претплатнїци

Обновели претплату следујући п. п.:

Вешчельовски Јанко, Бачинци	за 1930. р.	100 Дин.
Рамач Петро, Мишљевци	" "	100 "
Паплацко Ђура, 555. Р. К.	" "	100 "
Гадњанска Ђурама, Р. К.	" "	25 "
Бурчак Ђура, Бачинци	" "	100 "
Еделински Ђора, 998. Р. К.	" "	100 "
Жирош Јанко, Мишљевци (Врбаша)	за 1929./30.	150 "

ТАРГОВИНА

Жито	Дин. 152—155—	Овес	Дин. 127—132—
Кукурица	102—105—	Мука 0	307—315—
Яреч	107—110—	Мука 2	280—290—
		Мука 5	230—235—

Вихода рва до тажња. — Цена на цалк рок 100 Динари. — За Америку 4 долари на рок. — Рукопис и други писма треба посыпати на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Војводина улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просв. Друштво Р. Крстур. (Бачка).

За редакцију одговорује: Јован Павић, Војводе Војводића 2. — Бластиљ: Рус. Нар. Просв. Друштво Р. Крстур (М. Мудри).

Штампарија „Натошевић“, С. Бисаловић.